

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 16 de novembre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. J.P.B. va presentar davant de l'Honorable BATLLIA demanda laboral contra la societat C.L. SA, en reclamació de la quantitat de 57.020,60-€ en concepte d'indemnització per acomiadament fet en forma indeguda, improcedent i injustificat, de 9.349,20,-€ en concepte de preavis, de 28.048,-€ en concepte de compensació econòmica, així com a declarar prop de la CASS, la quantitat de 126.846,-€ corresponent a la part de salari mensual no declarat i la quantitat de 6.000,-€ corresponent a les pagues extraordinàries d'un import de 1.200,-€ que van ser entregades en metàl·lic i en un sobre en mà durant els darrers 5 anys.

II.- La societat C.L. SA es va oposar a les pretensions de la part agent, contestant que mai s'ha acomiadat el treballador i mai se li han canviat les condicions de treball; que el treballador no ha tornat a la feina des de que se li va proposar una modificació del contracte i que l'endemà de la proposta va portar una baixa mèdica.

III.- Per sentència de data 7 de juny del 2006, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

civil, estimant parcialment la demanda de l'actor, va condemnar a la societat C.L. SA a declarar prop de la CASS les sumes de 8.500,-€ i 1.200,-€ , imposant a aquesta societat les costes judicials.

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. J.P.B. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta: que és de cabdal importància el testimoniatge del Sr. F.P.H., el qual afirma sense cap mena de dubte que l'empresa volia acomiadar el treballador i no sabia com fer-ho per tal de defugir les obligacions contemplades dins la normativa laboral; que la manera d'acomiadar-lo consistí en enviar-lo a fer de paleta a l'obra de l'Hotel Príncep, feina que ell no podia fer per quant té una incapacitació laboral que li impedeix; que no només la sentència no dona cap mena de valor probatori amb certificat mèdic, sinó que n'extreu una conseqüència perjudicial pels interessos del treballador.

II.- És pacífic que el Sr. J.P.B. va començar a treballar pel compte de la societat C.L. SA el mes de gener de 1985 en qualitat de paleta; que va desenvolupar la seva feina fins el mes d'abril de 1990, data en la qual va patir d'un accident de treball que va donar lloc a l'atorgament per part de la CASS d'una pensió d'invalidesa; que com a conseqüència del referit accident, el Sr. J.P.B. no podia més fer esforços físics i aixecar pesos; que per tant l'empresa el va encarregar de la tramitació de tota mena d'afers administratius davant les administracions i els particulars, així com de la responsabilitat de coordinar i supervisar un grup reduït de treballadors assalariats de l'empresa, que s'ocupaven de fer petits treballs de reformes per particulars i la realització de tasques menors; que el Sr. J.P.B. va desenvolupar aquesta feina sense cap problema fins el mes de març del 2005. A comptar d'aquesta data les parts donen dels fets una versió

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

contraria. Segons el treballador, l'empresa va proposar-li una revisió del seu salari a la baixa, cosa que va negar el Sr. J.P.B.; al mes d'abril l'empresa va fer-li una proposta definitiva consistent en 2 opcions: o bé acceptava una rebaixa salarial, o bé entregava a l'empresa l'import satisfet per la CASS en concepte de pensió de jubilació (antigament pensió per incapacitat laboral); el treballador no va acceptar les propostes de l'empresa i el dia 6 de juny, l'empresa va demanar al Sr. J.P.B. d'entregar-li les claus dels seu vehicle de treball i les claus del magatzem, i va dir-li que l'endemà anés a treballar de paleta a l'obra de l'Hotel Príncep. Al contrari, l'adversa sosté que com a conseqüència de l'elevat volum de treball en el sector de la construcció i la manca d'efectius qualificats, es va proposar al Sr. J.P.B. que s'ocupés de supervisar les obres de reforma de l'Hotel Príncep, feina que corresponia exactament amb les tasques que habitualment desenvolupava el treballador; que davant la negativa del treballador a realitzar les tasques que li van ser assignades, se li va proposar una revisió del seu contracte per tal d'adequar la seva categoria professional a la nova situació que ell mateix pretenia; que la referida revisió del contracte no s'ha arribat a dur a terme, ja que el treballador va ser de baixa des del dia següent a la seva negativa a ocupar-se com a encarregat de les obres de reforma de l'Hotel Príncep.

III.- El Sr. J.P.B. al·lega que va ésser acomiadat de manera disfressada. L'acomiadament disfressat resulta de la situació creada per un incompliment del contracte de treball per part de l'empresa, el més sovint una modificació de les condicions pactades, de tal manera que el treballador no té cap altra alternativa: o acceptar condicions de feina més desfavorables que les que foren convingudes i que li són imposades unilateralment per l'empresa sense raons objectives i imperioses, o de marxar de l'empresa. En cas d'autes, és cert que si l'empresa va obligar el Sr. J.P.B. a tornar fer de paleta, aleshores que l'estat de salut del treballador impedia al mateix de fer esforços físics i aixecar pesos, i que feia 15 anys que a conseqüència d'aquest estat de salut, desenvolupava una feina administrativa i de coordinació i supervisió d'obres de reformes, es tractaria d'un acomiadament disfressat. Nogensmenys, el Sr. J.P.B. no prova que fou el cas. L'únic element de

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

prova en favor del recurrent consisteix en el testimoniatge del Sr. F.P.H. que va manifestar que va sentir a dir a l'encarregat general de C.L. SA, en més d'una ocasió, que volia acomiadar al Sr. J.P.B. i que no sabia com fer-ho, i també que en un futur volia destinar al Sr. J.P.B. a l'Hotel Príncep per fer de paleta. Aquesta declaració no esta suficient per acreditar la versió del treballador, ja que és relativa a converses manifestant només una intenció de la Direcció de l'empresa, i no a fets concrets. Encara que l'empresari hagi tingut l'intent d'acomiar el Sr. J.P.B., això no vol dir que ho hagi fet. El certificat mèdic de la Dra. E.P. en el qual consta que "a la feina l'han canviat (el Sr. J.P.B.) de lloc de treball per un lloc on ha de fer esforços físics que no pot efectuar" no té cap valor probatori, atès que el metge només fa que reproduir les al·legacions del seu pacient i no ha constatat o verificat res per ell mateix. L'únic element que podria permetre qualificar els fets d'acomiadament disfressat, és que sigui acreditat en autes: o que s'hagi obligat el treballador de tornar fer de paleta, o que les condicions pactades en el contracte de treball han estat modificades de manera substancial per l'empresa, sense el consentiment del treballador. Aquesta prova no l'aporta el Sr. J.P.B. de manera suficientment significativa, ço que fa que s'ha de desestimar la seva demanda en concepte d'indemnitzacions per acomiadament fet en forma indeguda, improcedent i injustificat.

IV.- Respecte a la declaració d'havers laborals prop de la CASS, s'ha d'estimar íntegrament les pretensions de la part que recorre, atès que resulta acreditat que l'empresa pagava als seus treballadors, de manera habitual, un complement de salari i una paga extraordinària anual en metàl·lic, i que la mateixa no contesta seriosament les quantitats al·legades pel Sr. J.P.B..

V.- En matèria laboral és costum, encara que el recurs del treballador sigui estimat parcialment, de posar les costes judicials a càrrec de l'empresari.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part el recurs d'apel·lació del Sr.
J.P.B.;

Reformar la sentència de l'Honorable Tribunal
Unipersonal de Batlles, de data 7 de juny del 2006, en el
sentit de condemnar a la societat C.L. SA a declarar prop
de la CASS, les quantitats de 126.846,-€ corresponent a
la part de salari mensual no declarat, i de 6.000,-€
corresponent a les pagues extraordinàries de l'import de
1.200,-€ entregades en metàl·lic durant els darrers 5
anys; Confirmar-la per la resta i condemnar la societat
C.L. SA al pagament de les costes processals de segona
instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en
serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia,
per al seu coneixement i als efectes escaients,
definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-